

1951-1911

صانعی - مجله دانگه

مجله دانگه در سال ۱۳۲۹ در ایران تأسیس شد که در ادبیات عامه
تأسیس تأثیر بسیار داشت این مجله تا سرآغاز انجمن بود که ۱۳۲۴
تأسیس شد و تحت سرگه دانگه نام داشت و پس نام آن
به دانگه تبدیل شد.

در سرگه این مجله زیر عنوان مرام با ترجمه نشر شد که « مجله
دانگه برای ترویج روح ادبی و تقویت خط مشی جدید در ادبیات
ایران ایجاد شود. این مجله را دانگه ایجاد میکند. بنیاد اول
مرام این انجمن « تجزیه نظر در طرز و روحیه ادبیات ایران » بود
« بر روی لغز و لغز لغز و طرز ادبیات و عبارات و اسامی لغز
مراعات سبک جدید و امتیازات عمومی حال حاضر. »

۱۳۹

در پس و در مجله دانگه یک کارگزاران و در انجمن
او که به آراشان در این مجله نشر شد عبارتند از: -
سید رضا کهنه - دزه - صفی خانمهای درضا کمال کزاد
مقاله سحر در باب تاریخ ادبیات ایران بطور منظم و دقیق

خانم - دانگنده

توقلات متعدد در باب تاریخ ادبیات فرانسه و شرح و توضیح از
جوان کمالات دانگنده است که بی درگوشی از او بیانی نخستین بار در
مجله دانگنده انتشار یافت و در ادبیات ایران تأثیر بسیار کرد

۱۴۰

«نویسار نیکی که در سال ۱۲۴۱ شمسی مطابق ۱۳۰۱ شمسی
نشر شد از رفیق خاصه توقلات بسیار ادیبانه و امینانه بود و حال
سلی دانگنده را دنبال کرد و در تمام آن مباحث ادبی و تاریخی
در همه درستیها و عقاید او و تعلقات نظم و اثرات بسیار بسیار

۱۴۰

مجله ارفغان در سال ۱۲۹۸ شمسی

در دوران بعد از سیاه (دیکتاتور) که اطلاع خود را در صفت
اصبایی از طائف افراد ایرانی که در همه جا اصطلاح رودخانه
ریان هم در ظرف در بسته که است بقا نگه دارد خود «امروزه
گفته شد عاقل از حقوق خود ناخشنود و گله مند است»

۱۴۱

" مدت ۱۳ ام سال تا بعد از هرگز ۱۲۰ مجله ادبی در سر ایران
در صورت نداشت و فقط مجله " ایران امروز " که سر آن
مردان تمام ایرانی بود تا آنکه مجلات بر گرد سالی من چاپ
عکسهای تبلیغاتی بعضی از نقاشان ادبی و اهلی را نیز با هم است

بباری درج شود (۸۴)

بر از دانه هرگز مجلات بعد در پیوند آید. جمله سخن
مجله مارچ در دوره جمله آیت راه نو بانو بهارها

" در سال ۱۳۰۱ و در کتابهای نخست که فارسی را در مجله است هر چه
فرار دیکت است این کتاب که اصل از آند ادبی ایران پیش از اسلام
است و در دوره اسلام با لغات فارسی تحول یافته است تا دوران
سلطنت قاجاریه فارسی رقیب نشد و اگر من بود رد ابع دلگرمی است
در زمان محمد شاه لغات این مجله را در زمان حکام مجله کتاب
الف الفیه توسط میرزا عبد اللطیف توحیدی تبریزی چاپ شد ادبیانه